

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Aphra martyre. Cap[itulum]. xxviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

christum visis tot miraculis conuersi sunt: et in ipso oppido tres ecclesias construxerunt. Cum autem a rege quereretur persecutionem fugiens ad urbem picenam venit susceptus a matrona christiana: ubi demerso in fluvium simulacro phanocq; oratione destructo multos ad christum conuertit. Tandem rex polygnus ipsum detinuit: et horrabaturus deus immolaret: promittens ei se filiam suam in conjugem daturum. Quam ei tradidit ut ipsum ad sacrificia puocaret. Emigritus vero puellam se tentante ad christum sua predicatone conuertit: aquamq; de saxo producens ipsam continuo baptizauit. Alios quoq; plures quos ad diuersis partibus languoribus sanos effecerat: eadem vnda per fudit. Quod rex audiens ipsum in eodem loco iuxta flumen rheonthei decollari precepit. Sed antequam decollaret dicitur orasse: ut in ciuitate esculo nullus aliquando esset leprosus vel demofiacus: et quod nullus exeret ipsam urbem vitra. Et dies obidere posset aut sibi pseuerare. Decollatus quoq; caput suum in byrbo suscepit: et trecentis passibus perambulauit usque ad montem cenobitarum: qui mons se mirabiliter aperuit: et corpus cum capite intra se recepit seque continuo reclusit: ubi usque in presens quiescit. Sanguis autem ipsius a christiana quadam collectus: esculi reseruatur in ecclesia sua. Qui passus est non. augusti.

De sancto Dento episcopo et confessore. Cap. xxv.

Martianus ca

atalanensis episcopus nobilis romanus a sancto petro apostolo in episcopum consecratus: cuius sancto Dionysio et alijs episcopis ad gallias predicationis gratia directus est: ad iunco ipso subdiacono martimiano. Sed cum xviii. militario ab urbe elongati forent: subdialis conus mortuus est. Dentus vero ad petrum rediit: et socium defuncti nuntiavit. Accepta quoque ab apostolo de simbrina vestimenti eius particula: reuersus cadauer adhuc inhumatum tetigit: et continuo mortuus resurrexit. Alia quoque signa plurima per illos deus ostendit. Eius autem ad urbem catalanensem venisset: et populum ad conuertendum durum reperisset: militario vno a ciuitate in loco deserto cepit in spelunca contra platoni vacare: multisq; in sibi miraculis clarescere. Nam puerus nobilis qui cadens in fluvium loqui nauta dicitur et iuxta ciuitatem labitur necatus fuerat: suscitauit: multosq; visis mirabilibus signo ad christum conuertit. Sicq; a populo cum honore ad ciuitatem ducitur et in episcopum sublimatur. In ipso quoque vrbis ingressu tres leprosos mundauit et toridem cecos illuminauit: de monem quoque ab obsessio quodam eiecit. Brege

autem dominicum verbis et exemplis refouens annis lxxx. sedem suam feliciter gubernauit. Et confectus sento in pace quiescit non. augusti.

De sancto Iulio episcopo. Cap. xxvi.

Iustus epi

scopus lugdunus. fuit. Qui cum episcopatu relicto aliquot annis in heremo angelicam vitam egisset: ibidem sancto sine migravit ad dominum. Cuius sanctum corpus lugdunenses ciues sollicito requiritum: ac in heremo vastissima repositum a remotis terre partibus ad suam ciuitatem rulerunt: et ibidem in ecclesia sui sacerdotum honorifice condiderunt non. augusti.

De sancto Cassiano episcopo. Cap. xxvii.

Cassianus episcopus

et alexandrinorum nobili genere ortus a sancto zenone eius vrbis episcopo diuinitus istis eruditus est. Qui oia pro christo relinquens in hortem. ciuitate ecclesiam construxit. Ibiq; deges sub iouiniano imperatore christianissimo a populo episcopus constitutus est. Et cum ipsam sedem dudum in sanctitate gubernasset: peregrinationis gratia inde discessit: et per mare massilam nauigauit. Indeque augustum venit: et sancto simplicio episcopo triennio adhaesit. Quo defuncto ois clerus et populus cassianum sibi in episcopum constituit. Qui vitam et miraculis claris anno. xx. sui episcopatus in pace quiescit non. augusti. De hoc frater vincetius ait: quod dum sanctus germanus antiocho doctus. eps de britannia rediens ad tumultum huius oraret. Interrogauit cassianum quomodo se haberet. Qui statim ex tumultu cunctis audientibus respondit: se perfrui dulci quiete: et secundum saluatoris aduentum expectare: cuius se germanus orationibus commendauit: et ut in ipso secundo aduentu partem secum habere mereret: humiliter supplicauit.

De sancta Phara martyre. Cap. xxviii.

Phara mar

tyr apud cretas in ciuitate augustana martyrum passa est. Nec cum esset pagana et meretricis matrem hiliaria de lenocinio vrbis tam erigere habebat. Iphaso cum tribus ancillis suis: videlicet digna: eumonia: et eutropia se cunctis peccatis punitibus punituebat. Sed per predicationem narcisci hierosolymorum episcopi ad christum conuersa et cum omni domo et matre baptizata: atq; a peccato renouata est. Que a iudice comprehensa cuius sacrificare noller: sed diceret sufficere sibi peccata sua: quibus

De sanctis in mēse augusti occurrētibus Fo. clxxxv.

de corpore suo et ancillarū ludibriū faciēs deū
offenderat: qui tamen eā peccatricē ad penitē-
tiam cōuerteret: viua incendi iussa est. vii iuxta
filuā lēthēi fluminis adducta flānisq; tradita
sic spīritum emisit: vt corpus oīno permaneret
inustū. Ancillas hō que eas ad martyriū secute
fuerant: puer cum nauicula apparens cōtinuo
transuaduit. Que cum corpus incombustū in
uenissent: nec ipm sepelire possent nec nunciū
per quez matri nunciarent paratum haberent:
puer qui eas transtulerat eis flumē natauit: et
predicta blarise matri nūciavit. Que veniens
noctu cū sacerdotibus et ancillis corpus abstu-
lit: et secūo miliario ab augusta ciuitate in monu-
mento proprio sepeliuit. non. augusti.

De transfiguratione dñi nri iesu xpi. Cap. xxxi.

Transfigu-
ratio dñi i
hbus dā ecclē
sijs. viij. idus
augusti cele-
braf: nō q̄ ea die: vt quidam
aiūt transfiguratio ip̄a facta
fuerit: sed ea die p̄ apostolos
publicata. Nā vt dicit transfi-
guratio facta est circa princi-

cipiū versis. Merū discipuli propter phibitionē
eis a dño factā: ne visionem quā viderāt: aliter
dicerent: donec filius hoīs a mortuis resurge-
ret: ipam tam dñi celauerunt: et in hac die man-
ifestauerunt: ita legit in libro: q̄ dicit mirabilis.
Circā hanc transfigurationē quattuor sunt
attēdēda. Primo quare dñs se transfigurare vol-
uit. Secūdo quō se transfigurati ostēdit. Tercio
quos sue glorie testes adhibuit. Quarto
qualiter ipam visionē confirmauit. Circā pri-
mum sciendū: q̄ xps corā discipulis transfigu-
rari voluit p̄pter tria. Primo ad confirmandā
eorū fidē: cū em pauloante dñs apostolos inter-
rogasset: quē ipm hoies esse dicerent: illiq; va-
rias hominū opinionones responderēt: petro hō
in persona omnīū apostolorū ipm esse xpm filiū
dei viui prestante: ad confirmandā fidē iporū
xps ei gloriā diuinitatis sue ostendere voluit:
vt tam ex visione vultus splendentis q̄ ex audi-
tione patris ipm esse dei filiū exclamantis: qd̄
ip̄i primo de iesu credebāt: in eorū cordib; effi-
caciter et sine vlla hesitatione firmaref: vt quia
passurus erat: cū apostoli eū tanq̄ hominē ve-
rum mortuū cernerent: etiā tanq̄ verū dei filiū
resurrecturū non dubitarēt: et qz ipa transfigura-
tio summē deitatis mysteriū representat: ideo
nō oībus discipulis tanq̄ secretū diuinū reue-
landa fuit: sed eis solūmodo qui ceteris excel-
lentiores erant: et non vni tantū: qz testimonius
vniū quasi nullus reputaf: sed tribus discipu-
lis: eo q̄ in ore duorū aut triū testiū star oē verū
bum. Secūdo ad augendū eorū sp̄e: vt per

talem visionem discipulorū animos ad passio-
nem firmaret. Oportet em ad hoc vt aliquis di-
recte procedat in vīa: q̄ finē aliquāter preco-
gnoscat: sicut sagittator non recte faciet sagit-
tam nisi signū prospiciat: vnde dicebat thomas
Johan. xiiij. Dñe nescimus: quo vadis: et quō
modo possumus vīa scire? Et christus per pas-
sionē non solū gloriā anime obrinuit: quam hab-
uit a principio cōceptionis: sed etiā corporis
et ideo conueniēs fuit: vt discipulis gloriā sue
claritatis corporalis ostēderet: vt sic sp̄e futu-
re glorificationis in eorum corporibus demon-
straret: s̄m illud phi. ij. Reformabit corpus
hūilitatis nostre cōfiguratiū corpori claritatis
sue. Tercio ad p̄feciendū charitatē. Apostoli
em licet in xpo diuinitatē crederent: solā tamē
humanitatē conspexerāt: et ideo vix aliqd̄ in
xpo diuinū diligebant: qz difficile est amare qd̄
nō videt: ideoq; xps eis gloriā sue diuinitatis
reuelauit: vt cū ipm etiā deū ex reali visione con-
spicerent: etiam in ipso diuinitatē manifeste co-
gnoscerent: et per consequēs vt deū ipm dilige-
rent. Circa scdm sciendū: q̄ iuxta textū enā
gelij facies eius resplenduit sicut sol: et vesti-
menta eius facta sunt alba sicut nix. Et notā-
dum: q̄ inter quattuor dotes corporis clari-
tas est ipius persone in seipsa. Alie hō tres non
percipiuntur nisi aliquo actu vel motu. Christus
autē licet alijs temporibus alias corporis do-
tes in se ostenderit: videlicet agilitatē: quando
super mare ambulauit. Subilitatē: quando
clauso virginis vtero in mundum prodijt. Im-
passibilitatē: quando iudeis enim lapidare vo-
lentibus de manibus eorū exiuit: non tamē pro-
pter illas dicitur transfiguratus: sed per solas
claritatē quā discipulis in monte ostēdit: que
sola pertinet ad aspectū persone. Figura enim
circa extremitatē: corporis consideratur. Nam
figura est: que terminis continetur: et ideo sola
claritatis assumptio dicit transfiguratio: et hec
claritas deriuaf ab aīe claritate: quā xps semp
habuit: eo q̄ ipius aīa semper beata fuit: ideo
et corpora nostra post resurrectionē sicut sol re-
fulgebunt: que lux ex aīe claritate: que beata
erit: originē habebit. Dat. b. xiiij. Fulgebunt
iusti sicut sol in regno patris eorū. Nec est dicē-
dum: q̄ xps ostenderit tantā claritatē: quantā
habuit: sed quantā oculis discipulorū percipi-
endā possibile fuit. Et sicut caro xpi ex clarita-
te aīe splendore illū contraxit: sic etiam vestes
eius ex carnis splendore candore nūcū cōtra-
xerunt: sicut verbi gratia: aqua ex solis radio
percussa resplendet: et paries ex aqua splendē-
te repercussus resurgit. Circa tertū est sciē-
dū: q̄ xps huius sue gloriose visionis testes ad-
hibere voluit patres noui ac veteris testamen-
ti. De veteri autē testamēto duos: de nouo autē
tres assumpsit: qz videlicet vetus testamentum
tanq̄ ex dualitate: q̄ est numerus diuisionis: im